Юлія Зелінська

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АНГЛІЙСЬКОЇ НЕОЛОГІЇ

Метою статті є виявлення основних напрямів та перспектив розвитку сучасної неології. Наразі неможливо вважати неологію самостійною лінгвістичною дисципліною, а тим більше наукою, проте її розгляд як обов'язкового розділу лексикології вже давно назрів. Нова лексика та фразеологія є необхідним об'єктом лінгвістичних досліджень з теоретичної точки зору та цікавим і важливим матеріалом у процесі навчання студентів практичному оволодінню навичок спілкування [3, 5].

За словами Р. Берчфілда, який укладав чотиритомний додаток до словника сучасної ангійської мови, приблизно 800 неологізмів щороку зявляються у сучасній англійській мові. Сьогодні вже можна говорити про те, що англійська мова, яка ще кілька десятиліть тому активно запозичувала неологізми з інших мов, стала мовою-джерелом неологізмів, особливо яскраво це видно на прикладі неологізмів сфери комп'ютерних наук. Це пов'язано з тим, що англійська мова отримала статус Lingua franca (мова спілкування) XX сторіччя.

Суто практичними для неології є такі аспекти: 1) встановлення шляхів появи нового слова, 2) виявлення причин його появи, 3) окреслення прагматичного контексту використання [1, 7–8]. Проте зазначені завдання актуальні для певних лексичних і фразеологічних одиниць лише на окремому відрізку часу, оскільки мовні зміни відбуваються постійно, а мова знаходиться в стані динаміки, оскільки процеси змін у ній не згасають. Зараз це явище прийнято визначати як динамічний характер мовної системи в синхронії [2, 6]. Залежність нових похідних одиниць від суб'єкта висловлення, від того змісту, якого він прагне надати своїм словам, робить їхнє значення «відкритим», рухливим, таким що розвивається, але, в свою чергу, створює можливість більш широкої інтерпретації слухачем переданого повідомлення.

Поява нового слова, в цілому, є результатом боротьби двох тенденцій – розвитку мови та її зберігання. Для більш адекватного відображення, відтворення й закріплення нових ідей і понять, мова взагалі і лексика зокрема змушені перебудовуватися, поповнюватися новими компонентами. При цьому поява нового слова не завжди викликається прямими потребами соціуму в новому значенні. Хоча новотвори відіграють вагому роль у поповненні лексичної системи мови, незважаючи на їхнє периферійне місце у цій системі. Вони здебільшого заповнюють існуючі лакуни у семантиці мови, що створює передумови для їхнього входження до основного масиву лексичної системи мови.

Людина, яка створила нове слово, прагне до індивідуалізації й оригінальності. Потім слово проходить декілька стадій соціалізації в

суспільстві та закріплення в лексичній системі. Так чи інакше, але якщо для кожного нового поняття використовувалося б нове слово, то словник мови виявився б занадто об'ємним та перевищував би можливості людської пам'яті. Отже, тенденція до економії мовних засобів разом із аналітичною діяльністю людського мислення ведуть до того, що у кожному мовному колективі використовуються відомі слова й усталені вирази на позначення нових реалій.

Велика кількість неологізмів останнього десятиліття пов'язана із соціальними чинниками (youthquake – хвилювання серед молоді; pussy-footer – політик, який йде на компроміси).

Розвиток професійних мов зумовив появу неологізмів на основі слова speak: artspeak, sportspeak, mdspeak, education-speak, video-speak та ін. [4, 6].

Треба зауважити, що незважаючи на різноманіття вербальних одиниць, індивідуальний лексикон складає концептуальну основу будь-якої номінації в мовленні. Людина вибирає ту або іншу одиницю номінації залежно від того, якою мірою її семантика задовольняє концептуалізації, що вербалізується.

Таким чином, перед неологією на сучасному етапі розвитку стоїть низка завдань, які потребують нагального вирішення, а саме: систематизація термінології; встановлення особливостей конвенціоналізації нової лексики в умовах сьогодення; розширення різноаспектних лінгвістичних досліджень на новітньому мовному та мовленнєвому матеріалі.

Перспективним у майбутньому є зіставлення шляхів виникнення новотворів у різних мовах світу; виявлення місця запозичення серед шляхів виникнення неологізмів; окреслення різних типів дискурсу та текстів окремих функціональних стилів, у яких досліджувані лексичні та фразеологічні одиниці грають найактивнішу роль.

Список використаних джерел:

1. Заботкина В. И. Когнитивно-прагматический подход к изучению английской неологии // Материалы научной конференции «Проблемы английской неологии». – М.: МГЛУ, 2002. – С. 11–20.
2. Зернов Б. Е. Взаимодействие частей речи в английском языке (статико-динамический аспект). – Л.: Изд-во ЛГУ, 1986. – 126 с.
3. Князева Г. Ю. Американская неология в социально-демографической сфере: номинативно-когнитивные и культурологические аспекты: Тезисы докладов Междунар. конф. «Семантика и теория языковой коммуникации». – М.: МГЛУ, 2004. – С. 98–99.
4. Кубрякова Е. С. Неология: проблемы и перспективы // Материалы научной конференции «Проблемы английской неологии». – М.: МГЛУ, 2002. – С. 5–11.